

skal approbere Balget af disse 3 Mænd, vil jeg endnu bemærke, at det forekommer mig at maatte være nok, at der gjøres Meddelelse herom til Amtsraadet, thi dette kender jo ikke Mændene, og jeg veed derfor ikke, hvorfor det skal approbere deres Balg; det forekommer mig at være tilstræffeligt, at Sogneraadene udnævne dem. — Jeg vender nu tilbage til §§ 8 og 12. I § 12 staar der, at de i §§ 3, 8, 2det Punktum, 9, 10 og 11, næstsidste Stykke, ommeldte Forseelser kunne behandles som offentlige Politiisager, men det forekommer mig, at alle de Forseelser, der omhandles i § 8, bedst egne sig til at komme ind under offentlig Paatale, thi det er vist, at det er meget ubehageligt at se Fremmede færdes paa Ens Marker, maasse paa Steder, hvor man kun sjeldent kommer, men hvor der er anlagt private Stier. Det forekommer mig, at dette er saa stridende imod den gode Orden i Samsundet, at det burde kunne paatales af det Offentlige, naar det forlanges af Bedkommende; man burde ikke være pligtig til selv at sagsøge i disse Tilfælde. For Dyrt er jeg tilfreds med Lovforslaget, som det er.

Raben: Det Grundlag, hvorpaa nærværende Lovforslag er bygget med Hensyn til Markfreden finder jeg aldeles rigtigt, idet jeg anser det for at være en af de allerførste Betingelser for et hensigtsmæssigt og tidsvarende Agerbrug, at der strengt værnes om Markfreden. Det er efter min Anskuelse slet ikke muligt at drive noget ordentligt Landbrug, naar man ikke sætter temmelig strenge Bestemmelser med Hensyn til Overtrædelsen af Markfreden. Uagtet jeg saaledes er enig med Lovforslaget i Principet, er der dog enkelte Bestemmelser i det, som jeg finder noget for strenge. Jeg skal saaledes henlede Dpmærksomheden paa § 4 og navnlig der, hvor der staar, at for en Bædder skal man give 2 Rd. i Dptagelsespenge; jeg tror, at det er temmelig strengt. Enhver Faareholder vil jo nemlig vide, hvor vanskeligt det til sine Tider er at holde Bædderen ved Faareflokken og passe paa, at den ikke løber bort. Dette skal jeg i Dyrtig lade passere, men saa staar der

længere nede, at for hvert Dogn, som forløber mellem Dptagelsen og Tilbageleveringen, tilkommer der Dptageren i Erstatning for Foder og Pasning Halvdelen af det Beløb, som vil være at udrede i Dptagelsespenge. Det mener jeg virkelig er for meget, at man skal give 1 Rd. om Dagen for Pasning og Pleie af en Bædder, især da det er et Tilfælde, som forekommer meget hyppig. Man veed jo, at Bædderne meget godt kunne streffe ind paa fremmede Bymarker, og at et saadant Dyr godt kan være borte fra sin Eier i 3 eller 4 Dage uden at det er Eieren muligt at finde det; skulde han saa give i Dptagelsespenge 2 Rd. og 1 Rd. pr. Dag for Foder og Pasning, forekommer det mig at være for strengt. I det oprindelige Lovforslag staar der heller slet ikke omtalt Bæddere, de maa gaa ind under den almindelige Betegnelse: Faar, for hvilke der skal betales 24 St. i Dptagelsespenge; men man har i Landsstinget fundet det rigtigt at sætte Bæddere i Righed med Hingste og Tyre; jeg tror imidlertid ikke at dette er passende og mener, at vi maa foretage en Forandring heri. Med Hensyn til Hingste og Tyre er det maasse i sin Orden, at man giver 1 Rd. om Dagen i Foderpenge, thi for at faae disse Dyr anbragte, naar man har optaget dem, fordres særegne Lokaler, og de maa i Reglen fastbindes med meget stærke Midler; det er ikke Tilfældet med Bæddere, de kunne indeluffes i hvilket som helst tomt Rum. Skulde vi altsaa fastholde de Bødder for Bæddere, hvorfor ganske vist en hel Del taler, — thi det er Tilfældet, at, naar en Mand har en forædlet Faareflok, synes han ganske vist ikke om, at der kommer en hel Del fremmede Bæddere ind i den, — tror jeg, at det vil være nødvendigt, at vi sætte andre Foderpenge. Jeg skal ogsaa nærmere omtale § 7. Jeg finder, at det er en god Bestemmelse, at man ogsaa kan faae Eieren kjendt Bøde for Ufred, selv om man ikke kan faae fat paa Dyret. Jeg tror, at det er aldeles i sin Orden, at de i dette Tilfælde bøde for Ufreden lige saa meget, som Dptagelsespengene ere. I Slutningen af denne Paragraf finder jeg imidlertid, at der staar, at Høns, Duer og omstreifende Hunde er man